

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 7 (10)

Грудень

1954

ГОСТИНА СВЯТОГО МИКОЛАЯ

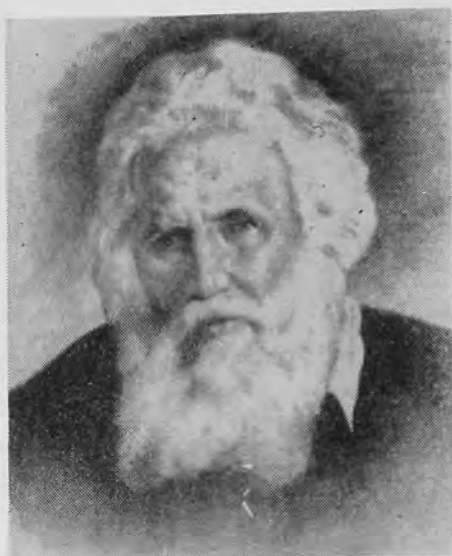
В ніч зимову світ дримає,
Мерехтить інеєм гай,
Шляхом Молошним з'їжджає
Аж на землю — Миколай.

Закурилася дорога,
Іскри скачуть з-під санок;
Вже гостину Пресвятого
Сповіщає нам дзвінок.

Білі янголи з-над хмари
Вже несуть великий міх:
Добрим дітям — добрі дари,
Добрим дітям — радість, сміх.

В світлі місяця дримає
У сніги повитий гай.
Всіх дітей благословляє
Преподобний Миколай.

Сестричка Леся

ПАМ'ЯТІ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

(Українські діти у Львові ходили рік-річно із бажаннями для свого добродія Митрополита Аудрея Шептицького в день Його Ім'янин, дня 13. грудня).

Було недавно, княжив князь
На нашій Україні,
Де колосилися жита,
Шуміли ріки сині.

Чужих земель не воював
Залізними полками,
Без зброї, в мирі панував
Над людськими серцями.

З Його палати на горі
При храмі там у Львові,
Лунало грімко у всі дні
Його владиче слово.

Він звідтіля благословив
Старечою рукою
Усіх, хто правду полюбив,
За правду йшов до бою.

Він звідтіля не побоявсь
Картати злих тиранів,
Відважно правду їм казав
Про їх діла погані.

А людям Він добро чинив
По цілій Україні,
І в Бога їм діждать молив
Ще кращої години.

Лічниці хворим будував,
А дітям гарні школи,
Хто в Нього помочі благов —
Не відмовляв ніколи.

А хто вже добрий був маляр
Або співець великий,
Той певно ласку-поміч мав
У доброго Владики.

І де Бескид Високий став,
Карпатські наші гори,
Митрополит подарував
Для новаків табори.

— — — — —
Аж ось прийшла нам вістка зла,
Принесла сум великий:
У Львові княжому нема
Вже нашого Владика.

І не дзвонитимуть Йому
Українські дзвони слави,

Не зложать квітів на труну
Стрункі пластові лави.

І наших жалібних пісень
Владика не почує,
А на Україні ніч і день
Червоний кат лютує.

Та хоч в палаті не прийме
Вже пластунів Владика,
В серцях новацьких хай живе
Його любов велика.

Л. Х.

ЯК НОВАЧКИ ГОТУЮТЬСЯ ДО РІЗДВА?

Наближається Різдво — велике свято; в новачок „Волошок” праці так багато! Різнобарвні папірці ось тне Галинка, з них будуть нові прикраси на ялинку. Ту ялинку, що в Христове світле свято в пластовій домівці ставлять новачата.

Оля вже позичила у мами білу скатерть повишивану краями. Має сіно вже, солому, ще й горіхи, що в домівці всім розкине для потіхи. І воскову свічку вже придбала, щоб в Свят-вечір у домівці засіяла. Кругом свічки пластові зберуться діти — і сестричка кошо-ва її засвітить.

Ой, журба малій Ганусі-господинці, бо ж буде вона кутю варити в ринці! Щоб кутя не припалилась, не пристала, щоби братству пластовому смакувала!

А Яринка вже здавненька добре знає — бідним дітям все даруночки збирає. Хто все грошики щадив завзято, йде тепер Яринці їх віддати. Одяг, книжечки, цукорків трошки, радо все віддали їй „Волошки”. А Яринка наша ледве дише, хто що дав, у зшитку зараз пише. Їй буде пізніше Ксеня помагати, всі ці речі пакувати й висилати. То ж то радість бідним дітям десь настане, коли кожне з них даруночки дістане!

Цілий рій вже колядок вивчає, щоб піти колядувати по звичаю. Ось загляньте у домівку на хвилину: новачки співають „Дивную новину”! Як колись у нас, на Україні, там лунає знов „Во Вифлеємі”... На Різдво — (це зраджу вам тихенько!) ще вберуться новачки гарненько! Для ангеліків вже білі крила, з вати вміло Дарочка зробила. Трьом царям вже виліпила Соня паперові золоті корони. Пастушкам, що то пасуть ягнята, одяг вспіла Христя вже дістати. Ще й зо-

рю (та це найбільша тайна!) змайструвала Уля — не звичайну, а таку, що мов з небес правдива, всім світитиме на чудо й диво...

Переягнені, та ще з зіркою, підуть наші новачки із колядою, побажати, щоб в Різдвяне свято, дав усім малий Ісус добра багато. Щоб благословив Він нам у всьому і щасливо нас завів додому...

Так проходять дні у праці швидко — зірки першої ось-ось не видко... А зійде вона на честь Христові — знайте, новачки будуть готові!

готовляємо її так, що пробиваємо голкою дірки на верху і на дні яйця та видуваємо білок і жовток діркою. Нам залишиться порожня —, але ціла шкарлупка. Тоді обліплюємо її барвистим папером, чи малюємо, бо на яйці

теж дуже легко малювати крей-
дками чи водними фарбами.

Ану спробуйте самі зробити прикраси, такі, як на образку, а може ще самі видумаете які інші! А „Готуйсь” бажає, щоб Ваші прикраси вдалися якнайліпше!

НАСТЯ І СНІГОВА ЦАРІВНА

Настуня сиділа при віконці в теплій кімнаті та крутила носиком, так як лиш може крутити дев'ятилітня дівчинка. Бо де ж таке: через якийсь там маленький нежит заборонив вуйко лікар виходити їй із хати, тоді, коли на дворі паде такий чудовий сніжок! Певно всі діти давно із саночками у парку, а вона мусить тут сидіти!

До кімнати ввійшла мама із чашечкою гарячого чаю та сказала: — Випий, Настуню, чмененько чайок. Вуйко лікар казав його випити. А я ще маю купити дещо в місті. Ти ж сиди у хаті, я незабаром вернуся.

І мама пішла, а Настя знов здивилася у вікно на білі сніжинки. Дивилася довго, аж очі почали їй клеїтися і головка похилилася до сну. Та нараз здалося їй, що вона вибігла зі санчатами на вулицю та провіяв її всю холодний вітер, аж до костей! Та Настя таки побігла далі.

Доходячи до парку, побачила, що дітей чомусь там не було. Невже, страхополохи налякалися морозу? Але за те поміж деревами біліла якась висока постать... — О, діти тут таки були; якого дідугана поставили! — подумала Настя... Та коли підійшла ближче — побачила, що постать ця була куди ніжніша за дідугана. Справді! — це була чудова біла пані, вся одягнена у срібні сніжинки, що вилискува-

лися до сонця... Настя спершу налякалася. Але пані заговорила:

— Не бійся, дівчинко! Я — Снігова Царівна. Прийшла поглянути на землю, чи тут мої сні-

жинки добре справляються. Хочеш, я візьму тебе та покажу свою палату, де я звичайно проживаю.

Настя призадумалася: „Я дуже хотіла б із вами, та що скаже моя мама, коли вернеться з міста і мене не застане? Я лиш на хвилинку вибігла з хати...”

— О, це нічого! Ти вернешся домів ще скорше, як мама! — і Царівна дала знак рукою. Вмить повіяв такий вихор, що Настя аж злякалася.

— „Не бійся! Це мій кінь Буревій. Він понесе нас у мою палату”. Царівна всіла на невидимого коня та посадила Настю перед

себе. Помчалися понад хмари. А царівна підняла високо вгору китичку білих підсніжників, що почали дзвонити на вітрі, мов справжні дзвінки.

Аж ось доїхали до палати, що була вся збудована немов із білої вати. Царівна завела Настю до однієї кімнати, де в повітрі крутилося безліч білих сніжинок. Царівна сплеснула в руки і нараз усі сніжинки почали уставлятися рядами —, мов новаци на таборі до збірки.

— О, як чудово! — крикнула на радощах Настя та й собі плеснула в долоні. Та враз, на цей знак всі сніжинки рушили лавами у двері і почали вимашеровувати з палати. Тут царівна розсміялася та чимдуж замкнула двері. Сніжинки станули.

— Бачиш, Настю, ці сніжинки ждуть у мене, щоб колись впасти на землю. Та тепер у цих країнах, де вони мають впасти —, ще літо. Ті сніжинки, що їм пощастило на твій знак втекти —, попадуть десь на людей, що купуються в ріці чи гріються на сонці. А то вони здивуються! Та нам ніколи гаяти часу. Я хочу післати тебе до мого надворного лікаря-Апчиха, щоб вилікував тебе із нежиту.

І царівна вивела Настю на под-

віря та посадила на високу гойданку, що вершком сягала аж хмар. За нею станули лавами сніжинки. Царівна махнула рукою і всі сніжинки разом пчихнули:

„А-а-а-пчих!“ А від того вчинився такий вітер, що гойданка із Настею полетіла кудись високо, високо, аж на холодну, вогку хмару. На хмарі стояло біле, тепленьке ліжечко.

— „Тут певно треба мені ждати на лікаря Апчиха“ — подумала Настя, влізла у ліжечко та заснула. . .

. . . А коли пробудилася, над нею стояв доктор Апчих, що чомусь був дуже подібний до вуйка лікаря дома. . .

— Пане докторе, прошу вас, заведіть мене до моєї мамусі! Я вже буду чемна і ніколи більше не піду без її дозволу до парку! — стала просити Настя.

Та саме в цю хвилину ввійшла до кімнати і Настина мама та зраділа, що доня нарешті прокинулася із важкого сну. . .

Небаром Настя і зовсім видужала та пішла у школу, і розказувала всім подругам про Снігозу Царівну. . . Біда тільки, що вже її більше ніколи не бачила. . . А може це все був лиш сон? . . .

За Єлисаветою

Гайнзік

ПОДОРОЖ ПАВЛУСЯ НА УКРАЇНУ

4. ЧОМУ МАМА ПЛАЧЕ ТА ЩО ПАВЛУСЬ ОБІЦЮЄ МАМІ

Та не поминемо,
Моя любя ненько,
Хутора, де дідо
Наш живе старенький!

Баба нам зрадіє,
Зараз розцілує,
Дідо дасть горіхів,
Медом почастує.

У садку під вишню
Сядемо снідати,
В мене ж так багато
Бабі є сказати!

Та чого в очах це
В тебе, мамо, сльози?
Чи сказав тобі я
Що лихого може?

— Гарне твоє слово,
Любая дитино,
Та не та сьогодні
Наша Україна.

Церкви в нас не має,
Ні садку, ні хати,
Нарід наш горює
У неволі в ката.

Чорний ворон кричє,
Кат глузає з віри,
А бабуся й дідо
Вже давно в Сибірі.

Не цвітуть в нас квіти,
Сонечко не гріє,
Скарбами Вкраїни
Ворог багатіє...

— „Ти не плач, матусю!
Як великий стану,

Визволю Україну,
Земленьку кохану!

Я катів прожену —
Хай не зачіпають!
Воля запанує
У мойому краю.

І снігів Сибіру
Я не побоюся:
Привезу тобі я
Діда і бабусю.

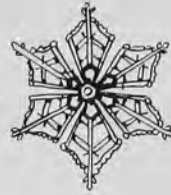
Я хатки постаблю,
Дзвін заграє в свято,
Заувіте Україна
Всім добром багата..

Залунає слава
З Попраду до Дону! —
Вір мені, магусю,
Синові своєму!

Леся Храплива

„На місяця! Готові! Гоп!” — братчик Неситий випускає до змагу в бігу новаків із „Зеленого Клина” в Аргентині”.

ЗИМОВОГО ДНЯ

За вікном метелиця така!
 Скрізь сніжники сиплються
 юрбою,
 Не видати з вікон нам ліска,
 Став заснув під білою габою.
 Ми в кімнаті сіли до книжок —
 Інше все сьогодні нам забути!

Хай вибачний буде нам сніжок
 І санки, блискучі та й підкуті.
 Але завтра, тільки встане день,
 Мов сніжинки випурхнемо з дому
 Серед жвавих вигуків, пісень
 В білу далеч, знадну і знайому.
 Р. Завадович

На цьому образочку бачите „війну” сніговими кулями. Певно і ви так не раз бавитеся, але чи бачите, що на кожній майже кулі щось написано! Спробуйте ж відписати всі букви, що написані на кулях та зложити із них напис-привіт. А коли вже знатимете, що там написано, не забудьте написати про те до „Готуйсь”.

На дворі сніг та дуже зимно. Пташки не можуть знайти собі поживи. Оксанка, як кожна добра новачка, годує зимою пташок. Пташки знають, що Оксанка про них ніколи не забуває, тому і злетілося їх багато. Та тільки дві з них зовсім однакові, ану знайдіть, котрі!?

ЗАГАДКИ:

В кожному рядку треба вам лиш додати одну букву на початку, щоб вийшло якесь інше слово. Спробуйте!

. ора	Має лис у лісі
. ора	Високе місце на землі
. ора	Покриває дерево
. ора	Рід шовкової матерії
. ора	Уживають Жиди про своїй Богослужбі

ЩО ЦЕ ТАКЕ?

Дві сестрички-близнючки, скоренькі в бігу. Хто їх має, той сідає, їде по снігу.

Біленька перинка, під нею землянка. А весна прийде, ту перинку здійме.

Написала Марійка Підгірянка

Новачки „Лісові Ягоди” з Трентону, ЗДА, уладили під провідом сестрички Анни Бойцун „Свято Книжки” у жовтні, місяці книжки. На святі новачки виступали перебрані як різні українські книжечки, а також показували цілу збірку різних книжечок для дітей. Багато гостей прийшло на це свято, а з вступів зібрали „Лісові Ягоди” 13 доларів та 86 центів і передплатили „Готуйсь” сімом новачкам в Німеччині.

Славно, Ягідки!

*

Новачки „Працьовиті Звіртка”

з Клівленду, ЗДА уладили власними силами новацький ярмарок: повиклеювали закладки до книжок, повишивали подушечки на голки та інші дрібнички. Дохід із ярмарку, в висоті 10 доларів переслали для „Готуйсь”. „Готуйсь” дуже їм дякує, та хвалить їх, що вони справді „працьовиті”!

*

Новачки „Лісові Звіртка” із Джерзі Сіті разом із сестричками „Сороками” з Пассейку (ЗДА) зробили збірку поміж гістьми на „Пласгових Обжинках” та зібрали 24 долари, щоб передплатити „Готуйсь” 12 новачкам у Німеччині. Цим доказали, як дорогий їм наш новацький „Готуйсь”.

*

Приятелька новацтва Тета Марія склала на фонд „Готуйсь” 1.00 долара. „Готуйсь” і новацтво дуже дякує!

Табір вінніпезьких новачок „Щебетушки”.

Фото: Р. Сенчук

Новачата вже дуже вичікують тієї хвилини, коли то загостить святий Миколай.

Лист із табору „Малі стрільчики” в Іст Четгем, Америка.

НІЧНИЙ АЛЯРМ

Наше новацьке гніздо „Бережани” приготовлялося до третьої проби. Однієї ночі, опівночі, збудили нас братчики, казали тепло вдягнутися і в одностроях, з ліхтарками, зібратися на дворі. Нас поділили на дві частини. Наша частина пішла лісовою дорогою на поляну. Посередині поляни ми застромили український прапор і мали боронити його перед „ворогами”. „Ворогами” була друга частина нашого гнізда, що вирушила трохи пізніше.

Ми усталилися навколо прапора около 20 кроків один від одного і поприсідали на траву. На-

раз я побачив перед собою блиск ліхтарки і почув притишені голоси. Вороги почали наступати. Ми кинулися проти них і оточили їх. Я зловив одного за рукав, щоб зірвати опаску, але похвзнувся і впав у мокру траву. Ми позривали всім ворогам опаски і виграли гру.

О другій годині в ночі ми вернулися зі своїм прапором до табору і знов поклялися спати. Я не міг довго заснути, бо думав про гарну гру.

новак Аскольд Гайвас

СПОГАД ІЗ ТАБОРУ

Наш табір новачок „Щебетушки” в Українськiм Парку над Вінніпезьким Озером приніс багато радости та вражінь. Всіх нас 25 новачок, розміщені в трьох кімнатах у власнім будинку. За два тижні в таборі ми багато нового навчилися. Мені дуже подобалися теренові гри, але одна з них найбільше, це була гра про Січових Стрільців. Я була щаслива, що брала участь у групі Січовиків. Гра полягала на цьому, щоб ми здобули український прапор, що від нас забрали Москалі. Половина наших Січових Стрільців полягли в бою, але перемога була таки по нашій стороні. Наймолодша новачка незаметно продерлася через ворожий фронт, здобуваючи прапор та славу Січовим Стрільцям. З нетерпеливістю очікували ми новацьких вогників. Вдивляючись в горючий вогонь, ми цікаво слухали оповідань наших сестричок. А скільки наспівались ми пісень, недаром назвались ми „Щебетушки” бо йшли в змагання з нашими друзями пташками. В останніх днях нашого табору здавали ми різні проби. До дому вернулась я з відзначкою третьої проби, що

дає надію скорого переходу до юнацтва. На таборі заощадили ми \$5.50 та призначили на наш новацький журналік „Готуйсь”, бо ми дуже любимо читати цей часопис.

Ірина Навроцька

(орля з роя „Жайворонки”)

Вуйко Смок пише до „Готуйсь” про своїх знайомих-новачат:

НОВАК ДАЛЕКОГО ВІДДАЛЕННЯ ІЗ ПАРАГВАЮ

Малий Славко має сім років. Живе в Парагваю із матусею та бабусею, бо батька втратив не так то давно. Ходить до школи, є одним із перших учнів, а писати по-українськи вивчив дома і пише листи до Аргентини до свого вуйка. Найбільше його бажання-стати пластовим новачком. Від бабусі знає, які були колись пластуни і старається наслідувати їх у щоденних заняттях.

Славко просить когось із „правдивих” новаків заплатити йому „Готуйсь” на 1955 рік і написати до нього на адресу:

Jaroslav Narasymowycz
GUARAMBARE (sa Hospital),
Paraguay

І згори дуже дякує!

„А наше гніздо вилізло на повалене дерево!” — хваляться новачки „Працьовиті Звірятка” з Клівленду, ЗДА.

Вручення прапора „За нічну тишу” новачкам із табору „Малі Стрільчики” (Іст Четгем, 1954)

ОКСАНА З АВСТРІЇ

Оксанка була цього року вперше на пластовому таборі. Їздила в табір аж до Німеччини, до Кенігсдорфу. Повернулася домів третього тижня „немов вояк із фронту”, як сказав батько.

В таборі було весело, гамірно, повно руху. Перед закінченням табору Оксанка склала першу новацьку пробу. Навчилася багато українських пісень, казок, впорядку і ладу, і також стріляти з лука. Стрільяла дуже добре, тільки стріла не хотіла летіти до цілі.

Із цілої Австрії було 21 українських дітей на таборах у Німеччині.

З НІМЕЧЧИНИ ПИШУТЬ:

Сестричка Орися, сестричка всіх новачок у Німеччині, пише таке про минулорічне Різдво:

Майже в кожному осередку ходили новачки разом з новачками з вертепом і колядою. Громадянство було зворушене й раділо, що є ще хтось, хто плекає нашу традицію. У нас, у Мюнхені старший пластун І. Волянський зробив сам вертеп, чудовий, електрично освітлений і на правду по мистецьки виконаний.

Свят-вечірню „Зустріч” ми теж

влаштовували на Святий Вечір, дня 6. січня, в год. 1 ранку, саме тоді, коли на Україні сходить перша зірка. Стіл накритий вишиваною скатертю, малий святочний колач, кутя, три свічки. Одну запалювала я, а дві менші — двоє новачат.

Одна юначка продеклямувала вірш Богдана Лепкого „Горять свічки”, а накінець Голова Крайової Пластової Старшини пластун Дам'ян Пеленський, поділився з усіма кутею.

Було дуже гарно. Кожний з нас у хвилину „Зустрічі” був думками на Батьківщині!

Новачки й Новаки!

Коли відбудете свою Святвечірню Зустріч чи Ялинку —, не забудьте написати про неї до „Гс-

туйсь” та прислати із неї гарну світлину!

„Українські книжечки з Трентону, ЗДА.

Новаки з Нью Йорку хочуть стати літунями.

Новак

Ситле , замерзли ,
змерзли   , змерзли .
А наш так думає:
Близько свято - я,
з - ами із-за - и
Принесе Він - ам - и.
Тас уже - а - и,
 - я так благати:
„Є в Європі бідні .
Дай їм теплий , одітись,
, - у, ,
Бо морози там великі.
 дай 4 - и
Т - ив і - ив,
А мені я прошу дати
, щоби .

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК

Ч. 4 (вересень)

Ребусик: Рідна Школа вкаже нам шлях до правди новакам.

Спробуй відчитати: В реченнях сховані такі назви українських міст:

1. Львів
2. Київ
3. Канів
4. Ужгород

Магічний квадрат:

4	9	2
3	5	7
8	1	6

ч. 5 (жовтень)

РОЗГАДАЙТЕ:

Роса
Коса
Кора
Кара
Карк

ЗАГАДКИ:

Нарисовані книжки називають-
ся насправду:

Іван Франко: Лис Микита
Валентин Златополець — Ігор

Федів: Син України

Тарас Шевченко: Гамалія

Борис Грінченко: Олеся

Андрій Чайковський: На ухो-
дах

Чи читали ви ці всі книжки?

На Запорозькій Січі на образ-
ку бачимо такі предмети, що їх
назва починається на букву „К“:

1. Козак
2. Коваль
3. Ковало
4. Кузня
5. Копито
6. Кінь
7. Курінь
8. Криниця (колодязь)
9. Кухар
10. Казан
11. Каша
12. Кобзар
13. Кобза

Та деякі дотепні новаки по-
знаходили навіть ще більше пред-
метів, як ось „кліщі“, „криша“
(дах), кроква (підпора даху).

Добрі розв'язки загадок прислали:

Христя Кікта (Клівленд, ЗДА),
Влодзя і Іруся Гнатюк (Савт
Бенд, ЗДА), Орест Заклинський
(Нью Йорк, ЗДА), рій „Олені“
(Торонто, Канада), Богдан Фе-
цович, (Ньюарк).

Починаючи з цього числа за
найкращі розгадки загадок „Го-
туйсь“ даватиме що чверть ро-
ку **нагороди!** Нагороду дістане
той новак чи новачка або й ці-
лий рій, що пришле до редакції
„Готуйсь“ найкращі відповіді на
всі загадки протягом цілого
чверть року (3 числа, наприклад
тепер: грудень, січень, лютий)
— гарно та без помилок написа-
ні. Ану, спробуйте! Може якраз
ви дістанете нагороду!?

„НОТУJS“ — Magazin
for Ukrainian Children

Видає „Пласт“, Організація Української
Молоді

Published by PLAST, Ukrainian Youth
Organization, Inc. Detroit, Mich, Pa. USA
Редагує Колегія під проводом ст. пл.

Лесі Храпливої

388 E. 10th St., Apt. 4 R. E.

NEW YORK 9, N. Y. USA

Загальна Редакція й Адміністрація пл. сен-
Богдан Кравців

2011 Mt. Vernon St.

PHILADELPHIA 30, Pa. USA

Ціна 0.20 дол. Річна передплата (за
10 чисел, крім вакансій) 2.— дол.

Друкарня „Дніпро“, 77 1st St. Маркс Пл.,
Нью Йорк.